

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 51
Yıl/Year : 51

Sayı/Issue : 1

Ocak/January 2025
Sıra Sayı/Serial : 183

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Ömer KERKEZ

Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK

Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Erdem ŞİMŞEK

Yargıtay 2. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA

Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN

Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi

Muhammed YAVUZ

Yargıtay 3. Ceza Dairesi Üyesi

Editör

Editor

Firuze BIYIK

Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Duran ARTUÇ

Yayın Tasarım/Publishing Design

Yaprak DURMUŞ

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri/Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü, İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı,
No: 6, B Blok (Hukuk Binası), Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydersisi.gov.tr

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 **nolu banka hesabına**
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde temsalcimiz yoktur. Ödemeli olarak dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2023

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığının yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 11 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 9 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece

baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı, adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayınlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulunun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayımlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 11 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 9 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author’s last name and given

names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a “references section” at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of “author’s surname, first name”.

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial

Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers’ reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor’s opinion or after obtaining a third reviewer’s report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Mehmet Faik ATEŞ

Dr. Vehbi Kadri KAMER

5237 sayılı Kanun'un 192/3'üncü Maddesi Kapsamında Etkin
Pişmanlık Hükümlerinin Uygulanması

*Under Article 192/3 Of The Law No. 5237 Application Of Effective
Remorse Provisions.....* 13-50

Dr. Ergün DİLAVEROĞLU

Son Değişiklikler Çerçevesinde Hayvanları Koruma Kanunu'nun
İdarelere Yüklediği Sorumluluklar Üzerine Bir İnceleme

*A Study On The Responsibilities Imposed On Administrations By
The Animal Protection Law Within The Scope Of Recent Changes* 51-86

Dr. Doğan GEDİK

Usulsüz Kayıt ve Dinlemeye İlişkin Uyuşmazlık Mahkemesinin
Bir İçtihadı Işığında Cezaevi İdaresinin İşlem ve Eylemleri
Nedeniyle Açılacak Tazminat Davalarında Görev Sorunu

*The Issue Of Proper Forum For Compensation Claims Against
Prison Administration In Light Of A Judgment Involving Unlawful
Interception and Listening.....* 87-126

Dr. Öğr. Üyesi Gökçe ARIKAN

2022 ICSID Tahkim Kuralları: Daha Etkin Bir Tahkim
Yargılaması İçin Getirilen Değişiklikler

*The 2022 ICSID Arbitration Rules: Changes Introduced For A
More Efficient Arbitration Proceedings* 127-162

Yunus BİLİR

Ceza Yargılamasına Bir Alternatif Olarak Onarıcı Adalet:
Uluslararası Ölçekteki Uygulama Biçimleri ve Sonuçları

*Restorative Justice As An Alternative To Criminal Justice: Forms Of
Application and Results On An International Scale* 163-190

HAKEMSİZ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Gökhan KARABURUN

Sahte Fatura Düzenleme ve Kullanma Suçlarına İlişkin Yargıtay
Ceza Genel Kurulunun 02.10.2024 Tarihli ve 2024/11-280 Esas,
2024/279 Karar Sayılı Kararının Değerlendirilmesi

*Evaluation Of The Decision No. 2024/11-153, 2024/641 Dated
02.10.2024, Of The General Assembly Of Criminal Chambers Of
The Court Of Cassation, Concerning The Crimes Of Issuing and
Using Fake Invoices*..... 191-218

Sema AYDEMİR, L.L.M.

Alacağın Devrinde Devredenin Garanti Sorumluluğu

The Assignor's Warranty Liability In The Assignment Of Claims.....219-230

Ufuk ÜNLÜ

Ticaret Şirketlerinde Sürdürülebilir Yaşam ve
Uzaktan Çalışmaya Geçiş

*Sustainable In Trading Companies Transition To Life and
Remote Working*.....231-244

**5237 SAYILI KANUN’UN 192/3’ÜNCÜ MADDESİ
KAPSAMINDA ETKİN PİŞMANLIK
HÜKÜMLERİNİN UYGULANMASI**

**UNDER ARTICLE 192/3 OF THE LAW NO. 5237
APPLICATION OF EFFECTIVE REMORSE PROVISIONS**

Mehmet Faik ATEŞ*
Dr. Vehbi Kadri KAMER**

ÖZ

Ceza hukukunda uyuşturucu veya uyarıcı madde suçları ile etkin mücadele edilebilmesi, bu kapsamda bu suçun faillerinin tespit edilebilmesi ve suç konularının ele geçirilmesi amacıyla uygulanan yöntemlerden biri “etkin pişmanlık” uygulamasıdır. 5237 sayılı Kanun’un 192/3’üncü maddesinde yer alan etkin pişmanlık hükmünde; uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticaret suçlarına iştirak eden failin, resmi makamlar tarafından suç haber alındıktan sonra gönüllü olarak suçun meydana çıkmasına ve fail veya diğer suç ortaklarının yakalanmasına hizmet ve yardım etmesi cezadan indirim nedeni olarak belirlenmiştir. Yargıtay’ın yerleşik içtihatları ile 5237 sayılı Kanun’un 192/3’üncü maddesinde yer alan etkin pişmanlık düzenlemesinin kapsamı ve uygulama koşulları açıklanmış, ayrıca hangi hallerde bu hükmün uygulanmayacağı belirlenmiştir. Yine öğretideki görüşlerden yararlanılarak oluşturulan içtihatlarda, bu düzenlemede yer alan kavramlardan ne anlaşılması gerektiği, madde metninde kullanılan bağlaçların neyi ifade ettiği açıklığa kavuşturulmuştur.

Etkin pişmanlık hükümlerinin kanun koyucunun amacı doğrultusunda ve Yargıtay içtihatları kapsamında uygulanması halinde; uyuşturucu madde suçları ile etkin mücadele edilecek, bu kapsamda başka uyuşturucu suçlarının ve bu suçlarının faillerinin belirlenmesi sağlanacak, ayrıca uyuşturucu maddelerin ele geçmesi mümkün olacaktır. Ancak bu hükmün açıklanan kapsamda uygulanmaması halinde, etkin pişmanlık uyuşturucu madde suçlarının failleri açısından cezadan kurtuluş yolu olarak kullanılabilecektir.

Makalenin Geliş Tarihi : 11/07/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Yargıtay Üyesi, e-mail: mehmetfaikates@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-5539-7945>

** İzmir Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı,
e-mail: vehbikadrikamer@gmail.com
ORCID: 0000-0002-1565-2998

Makalede; ceza adalet sistemimizde son derece önemli aynı zamanda uygulama alanı geniş bir konu olan 5237 sayılı Kanun'un 192/3'üncü maddesi kapsamında etkin pişmanlık hükmünün uygulanması öğretideki görüşler ile Yargıtay uygulamaları kapsamında açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: etkin pişmanlık, kullanmak amacıyla uyuşturucu madde bulundurmak, suç ortaklarının yakalanması, uyuşturucu madde ticareti.

ABSTRACT

One of the methods applied in criminal law in order to effectively combat drug or stimulant crimes, to identify the perpetrators of this crime and to seize the subjects of the crime is the practice of "effective remorse". In Article 192/3 of the Law No. 5237, the provision on effective remorse; the fact that the perpetrator, who participates in the crimes of manufacturing and trafficking in drugs or stimulants, voluntarily serves and assists in the discovery of the crime and the capture of the perpetrator or other accomplices after the crime is notified by the official authorities is determined as a reason for reduction of the punishment. With the established jurisprudence of the Court of Cassation, the scope and application conditions of the effective remorse regulation in Article 192/3 of the Law No. 5237 have been explained, and it has also been determined in which cases this provision will not be applied. Again, in the jurisprudence formed by utilizing the opinions in the doctrine, it has been clarified what should be understood from the concepts in this regulation and what the conjunctions used in the text of the article mean.

If the effective remorse provisions are applied in line with the purpose of the legislator and within the scope of the jurisprudence of the Court of Cassation; drug crimes will be fought effectively, other drug crimes and the perpetrators of these crimes will be identified in this context, and it will also be possible to seize drug substances. However, if this provision is not applied within the scope described, effective remorse may be used as a way of escape from punishment for the perpetrators of drug offenses.

In this article, the application of the effective remorse provision within the scope of Article 192/3 of the Law No. 5237, which is an extremely important issue in our criminal justice system and a wide area of application, is explained within the scope of the opinions in the doctrine and the practices of the Court of Cassation.

Keywords: apprehension of accomplices, effective remorse, narcotics trafficking, possession of narcotics for the purpose of use.

**SON DEĞİŞİKLİKLER ÇERÇEVESİNDE HAYVANLARI
KORUMA KANUNU’NUN İDARELERE YÜKLEDİĞİ
SORUMLULUKLAR ÜZERİNE BİR İNCELEME**

**A STUDY ON THE RESPONSIBILITIES IMPOSED ON
ADMINISTRATIONS BY THE ANIMAL PROTECTION
LAW WITHIN THE SCOPE OF RECENT CHANGES**

Dr. Ergün DİLAVEROĞLU*

ÖZ

Sahipsiz köpeklerin bireylere verdiği zararlar uzunca bir süredir ülke gündemini meşgul etmektedir. Ulusal ya da yerel basında sahipsiz köpeklerden kaynaklanan ve yaralanma yahut ölümle sonuçlanan vakalar gündeme getirilmekte ve farklı çözüm arayışları üzerinde durulmaktadır. Ülkemizde 1.7.2004 tarih ve 25509 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanunu ile “*hayvanların rahat yaşamlarını ve hayvanlara iyi ve uygun muamele edilmesini temin etmek, hayvanların acı, ıstırap ve eziyet çekmelerine karşı en iyi şekilde korunmalarını, her türlü mağduriyetlerinin önlenmesi...*” amaçlanmıştır. Bu haliyle Kanun uygulamada sahipsiz köpeklerden kaynaklanan zararlara çözüm üretememiş, bu hayvanlardan kaynaklanan zararların giderilmesi konusunda idarelere davalar açılmış ve idarelerin kusur sorumluluğu çerçevesinde tazmin yükümlülüğü ortaya çıkmıştır. Bu sorunun ortadan kaldırılması konusunda farklı fikirler ortaya atılmış, ilgili hayvanların itlaf edilmesinden, belirli bir alanda koruma altına alınmasına kadar çok farklı fikirler öne sürülmüş her iki görüşü savunanların talepleri belirli kesimler tarafından gündemde tutulmaya çalışılmıştır. Geline son noktada 2.08.2024 tarih ve 32620 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 7527 sayılı Hayvanları Koruma Kanunu’nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile sahipsiz köpeklere ilişkin soruna çözüm üretilmeye çalışılmıştır.

Bu bilgiler ışığında bu çalışma da içerik analizi yöntemi kullanılarak sahipsiz hayvanlara ilişkin mevzuat incelenecek, bahse konu düzenleme ile sorunun çözümü konusunda gerçekleştirilen değişiklikler eski ve yeni mev-

Makalenin Geliş Tarihi : 20/08/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Dr. Öğr. Üyesi. İstanbul Medipol Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü.

e-mail: edilaveroglu@medipol.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7496-4991>

zuat değerdendirilerek ele alınmaya çalışılacak ve idarenin ve kamu görevlerinin sorumluluğuna ilişkin düzenlemeler değerdendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İdarenin sorumluluğu, Hayvanları Koruma Kanunu, yerel ynetimler, sahipsiz hayvan, sokak kpekleri

ABSTRACT

The harm that stray dogs cause to individuals has been on the national agenda for a long time. Cases resulting from stray dogs and resulting in injury or death are brought to the agenda in the national or local press, and different solutions are sought. The aim of the Animal Protection Law No. 5199, which was published in the Official Gazette dated 1.7.2004 and numbered 25509 and entered into force in our country, is to "ensure the comfortable lives of animals and their good and appropriate treatment, to ensure that animals are protected in the best way against pain, suffering and torment, and to prevent all kinds of victimization..." In its current form, the Law has not been able to provide a solution to the damages caused by stray dogs in practice, lawsuits have been filed against the administrations to compensate for the damages caused by these animals, and the administrations have been obliged to pay compensation within the framework of fault liability. Different ideas have been put forward to eliminate this problem, from the culling of the animals in question to protecting them in a certain area, and the demands of those who support both views have been tried to be kept on the agenda by certain groups. At the final point, an attempt has been made to find a solution to the problem of stray dogs with the Law on Amendments to the Animal Protection Law No. 7527, which was published in the Official Gazette dated 2.08.2024 and numbered 32620 and entered into force.

In light of this information, this study will examine the legislation on stray animals using the content analysis method, and the changes made to solve the problem with the regulation in question will be evaluated by evaluating the old and new legislation, and the regulations regarding the responsibility of the administration and public officials will be evaluated.

Keywords: Responsibility of the administration, Animal Protection Law, local administrations, stray animals, street dogs

**USULSUZ KAYIT VE DİNLEMeye İLİŞKİN UYUŞMAZLIK
MAHKEMESİNİN BİR İÇTİHADİ İŞİĞİNDA CEZAEVİ
İDARESİNİN İŞLEM VE EYLEMLERİ NEDENİYLE
AÇILACAK TAZMİNAT DAVALARINDA GÖREV SORUNU
*THE ISSUE OF PROPER FORUM FOR COMPENSATION
CLAIMS AGAINST PRISON ADMINISTRATION
IN LIGHT OF A JUDGMENT INVOLVING UNLAWFUL
INTERCEPTION AND LISTENING***

Dr. Doğan GEDİK*

ÖZ

Verilen tutuklama kararı sonrasında tutuklunun, cezaevinin tutuklular için ayrılmış bölümüne konulmasıyla birlikte tutuklama kararının yerine getirilmesi faaliyetine cezaevi idaresinin de dahil olduğu, dolayısıyla yargı ile idarenin birlikte yürüttüğü karma nitelikte bir faaliyet söz konusudur. 4675 sayılı yasa ile cezaevi idaresi tarafından hükümlü ve tutuklular hakkında yapılan bir kısım işlem veya bunlarla ilgili faaliyetlerin hukuka uygunluk denetimi infaz hâkimliğine bırakılmışsa da, bu işlem ve faaliyetlerden kaynaklanan zararların tazmini konusunda açık bir kanun hükmü vazedilmemiştir. Ceza veya koruma tedbirlerinin infazı sırasında, bu çalışmanın konusu olaydaki gibi cezaevi idaresinin işlem veya eylemlerinden kaynaklanan mağduriyetlerin tazminine yönelik davaların nerede ve hangi usule göre açılacağına dair açık düzenlemenin bulunmaması nedeniyle açılan davalar, gerek idari yargı ile adli yargı arasında, gerekse adli yargının içindeki mahkemeler arasında görev uyuşmazlığına neden olmakta, görevli yargı yerinin belirlenmesi bakımından uyuşmazlık mahkemesinin devreye girmesine kadar giden meşakkatli ve uzun bir süreç söz konusu olabilmektedir.

Bu çalışmada, farklı yargı kollarında verilen görevsizlik kararları üzerine görevli yargı yerini adli yargı olarak belirleyen Uyuşmazlık Mahkemesinin kararına konu dava özelinde, cezaevi idaresinin usulsüz dinleme ve kayıt yapma işleminden dolayı oluşan zararın tazminine yönelik davanın

Makalenin Geliş Tarihi : 23/10/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesi Başkanı,
e-mail: dogangedik@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6131-9726>

nerede ve hangi usule göre açılması gerektiğine dair uygulamada ortaya çıkan sorunlara değinme ve çözüm bulma gayretinde olacağız.

Anahtar Kelimeler: Tutuklu, Cezaevi İdaresi, Tazminat Davası, Uyuşmazlık Mahkemesi

ABSTRACT

Following the issuance of an arrest warrant, the suspect is placed in the section of a prison designated for detainees. Hence, the enforcement of the arrest warrant becomes a hybrid activity involving both the judiciary and the prison administration (corrections). The Law No. 4675 provides that the judicial review of actions of the prison administration involving detainees and convicts will be held before the court of corrections. However, there is no legal provision specifying the forum for compensation claims arising from the damages caused by the actions and activities of the prison administration. The absence of clear regulations on where and how to file these claims often lead to jurisdictional disputes between administrative and civil courts if not to disputes among civil courts. This in turn causes a lengthy and cumbersome process which ends with the involvement of the court of jurisdictional disputes.

In this article, an attempt will be made to address practical issues arising out of the judgment that determined the proper forum for these cases in an unlawful interception and listening matter involving the prison administration.

Keywords: Detainee, Prison Administration, Compensation claim, court of Jurisdictional disputes, corrections

**2022 ICSID TAHKİM KURALLARI: DAHA ETKİN
BİR TAHKİM YARGILAMASI İÇİN
GETİRİLEN DEĞİŞİKLİKLER**

***THE 2022 ICSID ARBITRATION RULES: CHANGES
INTRODUCED FOR A MORE EFFICIENT
ARBITRATION PROCEEDINGS***

Dr. Öğr. Üyesi Gökçe ARIKAN*

ÖZ

2022 ICSID Tahkim Kuralları kendisinden önceki 2006 ICSID Tahkim Kurallarının uygulanmasından çıkarılan dersler neticesinde uzun yıllar süren bir çabanın sonucudur. Tahkim yargılaması sürecinin basitleştirilmesi, tahkim yargılamasındaki zaman ve maliyetlerin azaltılması ve en önemlisi uyuşmazlıkların adil bir şekilde çözümlenerek etkin bir tahkim yargılaması gerçekleştirilmesi bakımından 2022 ICSID Tahkim Kurallarının, kendisini önemli oranda etkileyen tahkim davaları da dikkate alınarak incelenmesi amaçlanmaktadır. 2022 ICSID Tahkim Kurallarının etkin bir tahkim yargılamasına imkan sağlaması, uyuşmazlık çözüm yöntemi olarak ICSID tahkimine daha fazla erişim ve yatırımların teşvik edilmesi neticesinde ekonomik kalkınma sağlayacağından önem arz etmektedir. 2022 ICSID Tahkim Kuralları ile etkin bir tahkim yargılaması için maliyetlerin azaltılması ve yargılama prosedürlerinin hızlandırılması, üçüncü taraf finansmanı bildirimi, masrafların tahsisi ve masraflar için teminat ve şeffaflığa ilişkin birçok yeni kural ihdas edilmiştir. 2022 ICSID Tahkim Kurallarının etkin bir tahkim yargılaması için önemli değişiklikler getirdiği görülmektedir. Ancak 2022 ICSID Tahkim Kurallarının etkin bir tahkim yargılaması amacını ne oranda gerçekleştireceği, söz konusu kuralların gelecekteki tahkim davalarında uygulanması ile belirlenir.

Anahtar Kelimeler: 2022 ICSID Tahkim Kuralları, Süre Sınırları, Üçüncü Taraf Finansmanı Bildirimi, Bölünme Prosedürü, Masraflar İçin Teminat, Şeffaflık, Hızlandırılmış Prosedür

Makalenin Geliş Tarihi : 31/12/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Balıkesir Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: gokce.arikan@balikesir.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0883-1795>

ABSTRACT

The 2022 ICSID Arbitration Rules are the result of a multi-year effort, drawing on lessons learned from the implementation of the previous the 2006 ICSID Arbitration Rules. The 2022 ICSID Arbitration Rules are intended to be examined within the framework of simplifying the arbitration process, reducing the time and costs of arbitration proceedings, and most importantly, ensuring that disputes are resolved fairly and that an effective arbitration proceeding is carried out, taking into account the arbitration cases that significantly affect it. It is important that the 2022 ICSID Arbitration Rules facilitate effective arbitration proceedings, as they will provide greater access to ICSID arbitration as a dispute resolution method and encourage economic development by encouraging investments. The 2022 ICSID Arbitration Rules have introduced many new rules for efficient arbitration proceedings, including reducing costs and expediting proceedings, notice of third-party funding, allocation of costs and security for costs, and transparency. It is seen that the 2022 ICSID Arbitration Rules bring important changes for effective arbitration proceedings. However, the extent to which the 2022 ICSID Arbitration Rules will achieve the goal of effective arbitration proceedings will be determined by the application of these rules in future arbitration cases.

Keywords: The 2022 ICSID Arbitration Rules, Time Limits, Notice of Third-Party Funding, Bifurcation Procedure, Security for Costs, Transparency, Expedited Arbitration

**CEZA YARGILAMASINA BİR ALTERNATİF OLARAK
ONARICI ADALET: ULUSLARARASI ÖLÇEKTEKİ
UYGULAMA BİÇİMLERİ VE SONUÇLARI**

***RESTORATIVE JUSTICE AS AN ALTERNATIVE TO
CRIMINAL JUSTICE: FORMS OF APPLICATION AND
RESULTS ON AN INTERNATIONAL SCALE***

Yunus BİLİR*

ÖZ

Günümüzde birçok hukuk sisteminde uygulama alanı bulan mağdur-suçlu arabuluculuğu (uzlaştırma) ve onarıcı konferans sistemi gibi Onarıcı Adalet uygulamaları, özellikle ceza hukuku bağlamında Alternatif Uyuşmazlık Çözümü alanının en önemli konuları olmalarının yanı sıra, bir suça genellikle suçluyu cezalandırmak şeklinde karşılık veren geleneksel ceza hukuku sisteminin son yıllarda giderek popülerlik kazanan bir alternatifi olmuştur. Onarıcı Adalet, mağdurun ihtiyaçlarına daha fazla önem verir ve sırf soyut yasa kurallarının gereğini yerine getirmek ya da suçluyu cezalandırmak yerine, ağırlıklı olarak, mağdurları, suçluları ve suçtan etkilenen tüm toplumu yeniden entegre edecek nitelikteki, onlar için onarıcı olan çözümlere odaklanır. Araştırma sonuçları ve yapılan çalışmalar, yeniden suç işleme eğiliminin azaltılması ve mağdur memnuniyetinin sağlanması bakımından onarıcı adaletin geleneksel ceza hukuku sistemine göre daha başarılı sonuçlar doğurduğunu sıklıkla ortaya koymuştur. Bu makalede, Türk Ceza Hukuku sisteminin ötesinde, Anglosakson hukuk sisteminde ve özellikle de Birleşik Krallık Hukuk literatüründe bu alanda yayımlanan eserler ve yapılan araştırmalar ışığında, uluslararası ölçekte genel olarak elde edilen istatistiksel veriler ile söz konusu başarının altında yatan faktörler ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Onarıcı adalet, uzlaştırma, ceza yargılaması, arabuluculuk, istatistiksel veriler, suç politikası.

ABSTRACT

Restorative Justice practices such as victim-offender reconciliation (mediation) and restorative conference system, which are applied in many

Makalenin Geliş Tarihi : 18/10/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Ankara Adliyesi Cumhuriyet Savcısı, e-mail: yunus.bilir_05@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-6163-5831>

legal systems today, are the most important subjects of Alternative Dispute Resolution, especially in the context of criminal law, and have become an alternative to the traditional criminal law system, which generally responds to a crime by punishing the offender, and has become increasingly popular in recent years. Restorative Justice pays more attention to the needs of the victim and focuses on solutions that will reintegrate the victims, offenders and the entire society affected by the crime, rather than merely fulfilling the requirements of abstract legal rules or punishing the offender. Research results and studies have frequently shown that restorative justice produces more successful results than the traditional criminal law system in terms of reducing the tendency to re-offend and ensuring victim satisfaction. In this article, beyond the Turkish Criminal Law system, the works and researches published in this field in the Anglo-Saxon legal system and especially in the UK Law literature, the statistical data obtained on an international scale and the factors underlying this success will be discussed.

Keywords: Restorative justice, mediation, criminal justice, mediation, statistical data, crime policy.

**SAHTE FATURA DÜZENLEME VE KULLANMA
SUÇLARINA İLİŞKİN YARGITAY CEZA GENEL KURULUNUN
02.10.2024 TARİHLİ VE 2024/11-280 ESAS, 2024/279 KARAR
SAYILI KARARININ DEĞERLENDİRİLMESİ**

**EVALUATION OF THE DECISION NO. 2024/11-153,
2024/641 DATED 02.10.2024, OF THE GENERAL ASSEMBLY
OF CRIMINAL CHAMBERS OF THE COURT OF CASSATION,
CONCERNING THE CRIMES OF ISSUING AND
USING FAKE INVOICES**

Gökhan KARABURUN*

ÖZ

Ceza hükümlerini içeren ve bu manada tamamlayıcı bir özel kanun niteliğinde olan 213 sayılı Vergi Usul Kanunu’nun (213 sayılı Kanun) bugün bizim uyguladığımız “Kaçakçılık suçları ve cezaları” başlıklı 359. maddesi, 22.07.1998 tarihli ve 23417 (mükerrer) sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak 01.01.1999 tarihinden itibaren uygulanan 4369 sayılı Kanun’la yeniden düzenlenmiş ve 15.04.2022 tarih ve 31810 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 7394 sayılı Kanun ile de son halini almıştır. Vergi ceza hukukunda, bu geçen süre zarfında temel ceza kanunlarından farklı ve Yargıtay kararlarıyla biçimlenen bir uygulama pratiği oluşmuştur.

Uygulamada en sık karşılaşılan vergi suçları arasında, “sahte fatura düzenleme” ve “sahte fatura kullanma” suçları yer almaktadır. Bu suçlarla korunmak istenen hukuki değer, Anayasanın 73. maddesi çerçevesinde toplanan vergi gelirlerinin muhafaza edilmesi, dolayısıyla vergi kaybının önlenmesidir. Bu bağlamda suçun mağduru, kamu olarak kabul edilmektedir. Kanun koyucu, vergi zıyayı bu suçların unsuru olmaktan çıkararak, ilgili suçları sırf hareket suçları niteliğinde ve soyut tehlike suçu olarak düzenlemiştir. Ancak bu düzenleme, uygulamada birtakım hukuki sorunların tartışılmasına neden olmuştur. İlgili kanun maddesinde bu suçların hareket unsurları aynı bentte, “veya” bağlacı ile birbirinden ayrılmıştır. Uygulamada ise, suçların maddi konuları ile kanuni tipiklik açısından hareket unsurları ve

Makalenin Geliş Tarihi : 13/01/2025

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Yargıtay 11. Ceza Daire Üyesi, e-mail: g.karaburun@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7738-5020>

failin saiki arasındaki farklılıklar göz önünde bulundurularak, bu suçlar istikrarlı bir şekilde ayrı ve bağımsız suçlar olarak değerlendirilmektedir.

Buna karşılık Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 02.10.2024 tarihli ve 2024/11-280 Esas, 2024/279 Karar sayılı kararında bu düşüncüyü terk ederek, 213 Kanun'da sahte fatura düzenleme ve kullanma suçlarının seçimlik hareketli suçlar olarak düzenlendiğini ve maddi konularının aynı olduğunu, bu nedenle seçimlik hareketlerden birkaçı ya da hepsi icra edilmiş olsa dahi tek suç oluşacağını, bu durumun 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 61. maddesi gereğince temel cezanın belirlenmesinde dikkate alınacağını hüküm altına almıştır.

İncelememizin konusunu, vergi suçlarında uygulamada esaslı değişikliklere neden olabilecek nitelikteki bu karar oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sahte Belge Kullanma, Sahte Belge Düzenleme, Seçimlik Hareket, Zincirleme Suç.

ABSTRACT

Article 359 titled “Smuggling crimes and penalties” of the Tax Procedure Law No. 213 (Law No. 213), which includes penal provisions and is a complementary special law in this sense, was published in the Official Gazette No. 23417 (addition) dated 22.07.1998 and was re-arranged with the Law No. 4369, which was implemented as of 01.01.1999 and was enacted in the Official Gazette No. 31810 dated 15.04.2022 which was taken its final form with Law No. 7394 published in the Official Gazette. In tax criminal law, during this period, an application practice has emerged that is different from the basic criminal laws and shaped by the decisions of the Court of Cassation.

Among the most frequently encountered tax crimes in practice are the crimes of “issuing a fake invoice” and “using a fake invoice”. The legal value sought to be protected by these crimes is to preserve the tax revenues collected within the framework of Article 73 of the Constitution, and therefore to prevent tax loss. In this context, the victim of the crime is accepted as the public. The lawmaker has removed tax loss as an element of these crimes and regulated the relevant crimes as conduct crime and as abstract endangerment crime. However, this regulation has led to the discussion of some legal problems in practice. In the relevant article of the law, the action elements of these crimes re separated from each other in the same clause with “or”. In practice, considering the differences between the material subjects of the crimes and the elements of action and the motive of the perpetrator in terms of legal typicality, these crimes are consistently evaluated as separate and independent crimes.

On the other hand, the General Assembly of the Criminal Chambers of the Court of Cassation, Criminal Code abandoned this idea in its decision dated 02.10.2024 and numbered 2024/11-280 Docket, 2024/279 Decision, and ruled that the crimes of preparing and using fake invoices are regulated as optional crimes in Law No. 213 and their material subjects are the same, therefore, even if several or all of the optional acts are performed, a single crime will be constituted, and this situation will be taken into consideration in determining the basic penalty in accordance with Article 61 of the Turkish Penal Code No. 5237 (Law No. 5237). The subject of our review is this decision which may cause fundamental changes in the practice of tax crimes.

Keywords: Using a Forged Document, Forge a Document, Optional Act, Successive Crime.

**ALACAĞIN DEVRİNDE DEVREDENİN
GARANTİ SORUMLULUĞU**
***THE ASSIGNOR'S WARRANTY LIABILITY IN THE
ASSIGNMENT OF CLAIMS***

Sema AYDEMİR, L.L.M.*

ÖZ

Alacağın devri sözleşmesi ile kural olarak borçlunun rızası aranmaksızın alacaklı borcunu üçüncü bir kişiye devredebilir. Söz konusu iradi devirde, alacak bir edim karşılığında veya herhangi bir karşılık olmaksızın devredilebilir. Bir edim karşılığında alacak devredilmişse, devir sırasında alacağın varlığı ve borçlunun ödeme gücüne sahip olduğu devreden tarafından garanti edilmiş olur. Bu garanti yükümlülüğü karşısında devralan devredenden menfi zararının ve devreden kusursuzluğunu ispat etmedikçe müsbet zararının tazminini isteyebilir.

Anahtar Kelimeler

Alacağın Devri, Edim Karşılığı Devir, Sözleşme, Garanti Sorumluluğu

ABSTRACT

According to the assignment of claims agreement, the creditor can transfer their receivable to a third party without the consent of the debtor as a rule. In the case of voluntary transfer, the claim can be transferred in return for a consideration or without any consideration. If the claim is transferred in return for a consideration, the existence of the claim and the debtor's ability to pay are guaranteed by the assignor at the time of transfer. In light of this guarantee obligation, the assignee can demand compensation for their negative damages from the assignor and, unless the assignor proves their innocence, also for their positive damages.

Keywords

Assignment of Claims, Assignment for Valuable Consideration, Agreement, Warranty Liability

Makalenin Geliş Tarihi : 25/08/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Avukat – İstanbul Barosu, e-mail: ssema.aydemir@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8517-1145>

**TİCARET ŞİRKETLERİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR
YAŞAM VE UZAKTAN ÇALIŞMAYA GEÇİŞ
SUSTAINABLE IN TRADING COMPANIES TRANSITION
TO LIFE AND REMOTE WORKING**

Ufuk ÜNLÜ*

ÖZ

Özellikle covid-19 pandemisinden sonra daha fazla bilinir hale gelen uzaktan çalışma sistemi, esasında bir esnek çalışma modeli olarak yıllardır farklı büyüklükteki işletmelerde uygulanmaktadır. Zaman yönetimi ve maliyet açısından önemli fırsatlar sunan uzaktan çalışma sisteminin şirketlerin sürdürülebilirliğine sunduğu katkılar, ulusal ve uluslararası birçok şirketin bu modelden yararlanma niyetinin en önemli gerekçeleri arasındadır. Şirketlerin uzaktan çalışma sisteminin faydalarından yararlanmak istemesi ve fakat, yürürlükteki mevzuatın bu duruma uyumlu olduğu yahut olmadığı düzenlemeler tarafından oluşabilecek boşluklar uzaktan çalışma modelinin geleceğini tartışmalı hale getirmektedir. Bu çalışmada, uzaktan çalışma modelinin oluşturduğu imkanlar ve şirket sürdürülebilirliğine sunduğu katkı ile mevzuat düzenlemelerinde gelinecek nokta incelenecek, çalışmaya konu kavramların açıklamaları yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Yaşam, Kurumsal Yönetim, Uzaktan Çalışma

ABSTRACT

The remote working system, which has become more well-known especially after the COVID-19 pandemic, has been applied in different sized enterprises for many years as a flexible working model. The contributions of the remote working system, which offers significant opportunities in terms of time management and cost, to the sustainability of companies are among the most important Decrees of many national and international companies' intention to use this model. The fact that companies want to take advantage of the benefits of the remote working system, but the gaps that may arise by the regulations that the current legislation is compatible with this situation or

Makalenin Geliş Tarihi : 24/12/2024

Makalenin Kabul Tarihi : 23/01/2025

* Cumhurbaşkanlığı Denetçesi, e-mail: ufuk1984@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

not, make the future of the remote working model controversial. In this study, the opportunities created by the remote working model and the contribution it offers to company sustainability, as well as the point reached in legislative regulations will be examined, explanations of the concepts subject to the study will be made.

Keywords: Sustainable Living, Corporate Governance, Remote Working